

Igazi ünnep

Karácsony 2009 - 88. Bethlen Gábor cscs. Mainz

Szereplők:

Mesélő: Jacqueline

János mester (az apa, aki cipész) : Ádám

Gyermekei

1. gyerek (Klári): Ildikó
2. gyerek (Esztí): Anna
3. gyerek (Balázs): Artúr
4. gyerek: Marie
5. gyerek: Fatima
6. gyerek: Emilia
7. gyerek: Amaya
8. gyerek: Lukás
9. gyerek: Hanna

Gazdag úr: Bennó

***Szín:** egy cipész műhelye, mely egyben az otthona is; az apa dolgozik, a gyermekei pedig körülötte jönnek-mennek.*

Mesélő Történetünk egy szegény cipészről szól, akinek kilenc gyermeke volt.

Miután a kilencedik megszületett, nemsokára meghalt a felesége, és János mester egyedül maradt a kilenc gyerekkel. Egy karácsony estén János mester későn ért haza a munkájáért szerzett kevés pénzecskével.

Apa No, gyerekek, egy, kettő, három, négy, öt...

mind megvagytok? Tudjátok-e, hogy ma van karácsony estéje?

Ünnep ám ez, nagyon örvendetes ünnep.

Gyerekek Igen, tudjuk, hogy karácsony van!

4. gyerek A házmester néni bejglit sütött, éreztem az illatát!

5. gyerek Az emeleten a mogorva úr pedig egy fenyőfát cipelt!

6. gyerek Ilyenkor nagyon sok a szaloncukor is!

Apa Gyerekek, az igazi karácsony nem a szaloncukor és nem is a karácsonyfa miatt van... Hanem azért... no, de Klári, Eszti, Balázs, ti vagytok a nagyok, gyertek, mondjátok el te a testvéreiteknek a karácsony történetét! Nekem még be kell fejeznem ezt a cipőt, mert még ma este jönnek érte.

(Az apa kimegy a színről, csak a gyerekek maradnak. Leülnek körbe.)

1. gyerek Tudjátok, valamikor régen, kétezer évvel ezelőtt történt, hogy egy nagy hatalmú uralkodó, Augustus császár kiadta a parancsát: mindenki köteles a szülővárosába menni, összeírásra. Így történt, hogy Máriának és Józsefnek Betlehembe kellett mennie.

2. gyerek Amikor odaértek, bizony már késő este volt, és nagyon elfáradtak. József úgy gondolta, hogy valami vendégfogadó házban helyet keresnek, és ott töltik az éjszakét. De képzeljétek, már sehol nem volt hely! „Ó, most mi lesz? sóhajtozott

József, hiszen Mária gyermeket vár, hol fog most megpihenni?"

1. gyerek Lassan ballagtak tovább, és végül a város szélén, egy istállóban találtak szállást.
És tudjátok, mi történt?

Gyerekek Mi?

7. gyerek MeséljeteK tovább!

3. gyerek Megérkezett a kis vendég! Ott, az istállóban megszületett Jézus,
a jászol szalmáján. Ez történt karácsony este. Bizony, a karácsony ezért ünnep.
Az Úr Jézus születésnapja.

Apa (a történet végére visszajön a színre, és közben mondja)
No, befejeztem a foltozást. Hát most már tudjátok-e, hogy miért ünnep a
karácsony?

4. gyerek Igen, édesapa, mert megjött a kis vendég!

5. gyerek Egy istállóba érkezett! Biztos boci is volt benne, meg szamár!

6. gyerek Igen, mert sehol sem volt helyük!

Apa És miért öröm nekünk a karácsonyest?

7. gyerek Mert Jézus miattunk született!

8. gyerek Azért, hogy tudjunk igazán örülni!

Mesélő A gyerekek úgy örültek annak, hogy ma örülni kell, hogy majd szétvetették a házat.

Apa Várjatok csak, megtanítalak benneteket egy szép dalra, amit tudok.
Erre a napra tartogattam karácsonyi ajándéknak!

(Ének: Ó, gyönyörű szép titokzatos éj... vagy Mennyből az angyal. Az énekléssel többször is próbálkoznak, néhányszor elkezdik, először bizonytalan, majd egyre jobban megy.)

Mesélő A gyerekek énekének bizonyára örülnek fenn a mennyben. Hanem annál kevésbé örülnek odafent az első emeleten. Ott egy gazdag úr lakik, egymaga kilenc szobában. Annyi pénze van, hogy meg sem tudja számolni. Amikor felhangzott a földszinti szobából az ének, eleinte nem akart rá figyelni, de amikor már tízedszer is újrakezdték, nem állhatta tovább.

Gazdag úr (kopogtat)
Ugye kend János mester, a cipész?

Apa Igenis, szolgálatára, uram!

Gazdag úr (főlényesen)
Ugyan, mondja, cipész barátom, hogy lehetnek ilyen vidámak szegény létükre? Hallottam, hogy énekelnek!

Apa Az igaz, hogy nincsen fényes lakosztályunk, sem pénzünk, még karácsonyfára sem tellett. Az is igaz, hogy a családról egymagám gondoskodom, de nem egyedül...
A jó Isten a mi pártfogónk!

Gazdag úr Ez nagyon szép. De a szegénységnek örülni?! Ilyet még nem hallottam.

Apa Nem a szegénységnek örülünk mi, kérem, ha nem annak, hogy a téli hidegben nemcsak a szobánk meleg, hanem a szívünk is. Tudja, mit jelent karácsony estéjén együtt lenni, és szívből, igazán szeretni.. és énekelni?

Gazdag úr (közbeszól)
Kérem, kérem, cipész... Igaza van. Fényes a lakosztályom, pénzem, mint a tenger... és mégsem vágyom hazamenni .. Az ételnek sincs íze, nincs minnek örülni . Olyan üres az otthonom! Kérem, adja nekem a gyermekei közül valamelyiket! Én is szeretnék egyszer úgy érezni, mint maguk most, karácsony este!

Apa (tiltakozva)
Nem, uram, nem lehet... mind drága nekem, és mind szeret engem.

Gazdag úr (kedveskedve a gyerekekhez)
Gyerekek, aki eljönne hozzám, annak csoda jó dolga lenne! Új ruhát kap tőlem, meg csokoládét! Reggelire minden nap kakaót omlós kaláccsal! Nos, ki akar eljönni velem?

(A gyerekek mind az apjuk mögé bújnak, és onnan válaszolgatnak.)

9. gyerek (a legkisebb)

Én aztán nem megyek sehova, édesapánál maradok.

8. gyerek Én se hagyom itt édesapát és a testvéreimet.

7. gyerek Inkább iszom mindennap tejet, kalács nélkül.

6. gyerek Akkor ki vágja majd a fonalat édesapának?

5. gyerek Ki főzi meg az ebédet ennyi éhes szájnak?

4. gyerek És ki segít majd énekelni?

3. gyerek Én is cipész akarok lenni, ha nagy leszek!

2. gyerek Bácsi, mi nem megyünk sehová!

Apa Nagyságos uram, kérjen tőlem akármit a világon, de egyik gyermekemet sem adhatom senkinek, ha már Isten nekem adta őket!

Gazdag úr Akkor legalább annyit tegyen meg, hogy ne énekeljen többet a gyermekeivel!
Nem kívánom ingyen, fogadjon el tőlem 1000 pengőt ezért az áldozatért.

Mesélő János mester még csak kimondva sem hallotta ezt a szót: ezer pengő, és most a markéba nyomták. A nagyságos úr felment a lakásába. János mester és gyermekei hallgattak.

9. gyerek Édesapa, énekeld el újra azt a szép éneket, elfelejtettem!

Apa Nem, nem szabad énekelni!

(Leül, szabdal valamit, és dudorászni kezdi a karácsonyi dalt; a gyerekek is dúdolni kezdik az éneket; apa a szájára üt, majd hirtelen felugrik, fogja a pénzt, és felviszi a nagyságos úrhoz.)

Apa Nagyságos uram, vegye vissza a pénzét!
Hadd énekeljek én, mikor nekem tetszik, mert többet ér ez ezer pengőnél!
(Leteszi az asztalra a pénzt.)

Mesélő Letette az asztalra a bankót, és futott vissza az övéihez. Megsimogatta valamennyit, közéjük ült, és elkezdtek újra, tiszta szívből énekelni.
(Mind énekelnek, hangosan, vidáman.)

Mesélő Olyan jó kedvük volt, mintha az övék lett volna az egész nagy ház.
Akié pedig az a nagy ház volt, azon gondolkodott magében, vajon mi örülnivalót találnak azok ott lent, ebben a nagy, unalmas világban.